

SUKAKTIS

„Atžalynas“ jubiliejų šventė iki paryčių

Irma ANTANAITYTĖ

Kretingos rajono kultūros centro vaikų ir jaunimo teatras „Atžalynas“ savaitgalį minėjo 40-ąjį jubiliejų – dvi dienas esami ir buvę atžalyniečiai bendravo, dalijosi maloniais ir linksmais prisiminimais, džiaugėsi bendryste. Pirmadienį aplankius teatro vyriausiąją režisierę Aukšę Antulienę šventinės emocijos dar buvo čia pat: pašnekovė daug šypsojosi, dėkojo visiems, drauge kūrusiems šventę, tačiau kartais mūsų pokalbį pertraukdavo ir reikšmingos tylos pauzės, liudijancios apie renginio pabaigą ir skaidrų ilgėsį tų, kurie dar neseniai stovėjo šalia. „Buvo jautrus, smagus, nuoširdus susitikimas. Daug emocijų, ir visos jos labai labai geros. Tai turbūt yra pats nuostabiausias dalykas, ką mes galime vienas kitam duoti“, – sakė A. Antulienė.

Oficiali „Atžalyno“ gimimo diena – sausio 30-oji t. 1979-ųjų dieną kretingiškis Algimantas Verbutas oficialiai įkūrė šį vaikų ir jaunimo teatrą. Kaip pasakojo A. Antulienė, iš tikrųjų A. Verbutas teatrinę veiklą Kretingoje vykdė jau anksčiau, nuo 1976-ųjų, kuomet tuometuose Kultūros rūmuose buvo įkurta moksleivių dramos studija. Savo pažintį su teatru ir pati A. Antulienė pradėjo būtent „Atžalynė“: „A. Verbutas buvo mokytojas didžiaja prasme: mes mokėmės ne tik teatro meno, jis buvo ir gyvenimo mokytojas“, – kalbėjo ji. Pašnekovės teigimu, šis teatras yra vienas seniausių visoje Lietuvoje.

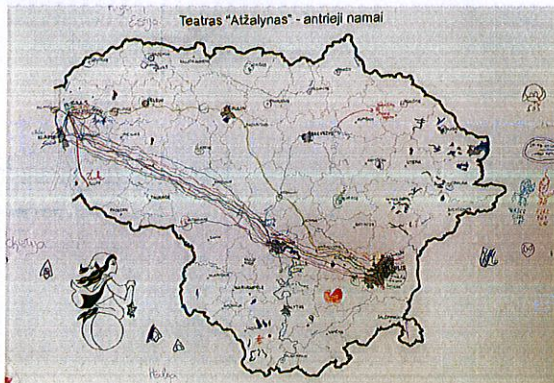
Antrieji namai

Paklausta, kaip teatras per tiek metų keitėsi, A. Antulienė atsistūsta – tai turėtų įvertinti kas nors iš šalies. „Man, dar vaikui, būdavo smagu čia būti, bendrauti kaip šeimoje. Ir kai visi šį šeštadienį sėdėjome iki paryčių, nes niekas nenorėjo skirstytis, dalinomės prisiminimais, žiūrėjome senas fotografijas... man atrodo, yra išlikusi teatro siela, dūšia, tas neapčiuopiamas dalykas, kuris nesikeičia, jeigu tu nori grįžti, matyti, bendrauti“, – svarstė pašnekovė.

Jau rudenį, pasak A. Antulienės, pradėjo plaukti skirtingų kartų atžalyniečių laišukai su pasiūlymais, kaip turėtų atrodyti teatro jubiliejus. O tie, kurie negalėjo atvykti į renginį, stengėsi perduoti sveikinimus įvairiomis formomis: laiškeliams, vaizdo įrašais ir pan. „Mūsų antrieji namai“ – toks buvo šventės pavadinimas, atspindintis „Atžalynė“ tvyrantį namų jausmą („kaip jauku“ – tokie pirmi žodžiai išsprūdo ir man vos įžengus į teatro repeticijų salę). „Po pamokų vaikai dažnai net su visom kuprinėm skuba čia: pasidaro arbatos, šnekamės, susitinkame ir ne repeticijų laikui, vyksta stovyklos, išvykos... Čia lyg atskiras gyvenimas arba, kaip visi sako, antra šeima“, – šypsojosi A. Antulienė.

Scenoje – trys „Atžalyno“ režisieriai: (iš kairės) Karolina Moncevičienė, Aukšė Antulienė ir teatro krikštaitėvis Algimantas Verbutas.

Žemėlapyje atžalyniečiai žymėjo ir dabartinę savo gyvenamąją vietą, ir kelią, kuriuo sugrįžo į Kretingą.

Šventę kūrė patys

Anot pašnekovės, šventę kūrė ir dabartiniai „Atžalyno“ nariai, ir jau buvę, mat atžalyniečiai žino – jos niekas kitas nepadarys. „Dekoracijas darome patys, jei prireikia, ir klijuo-

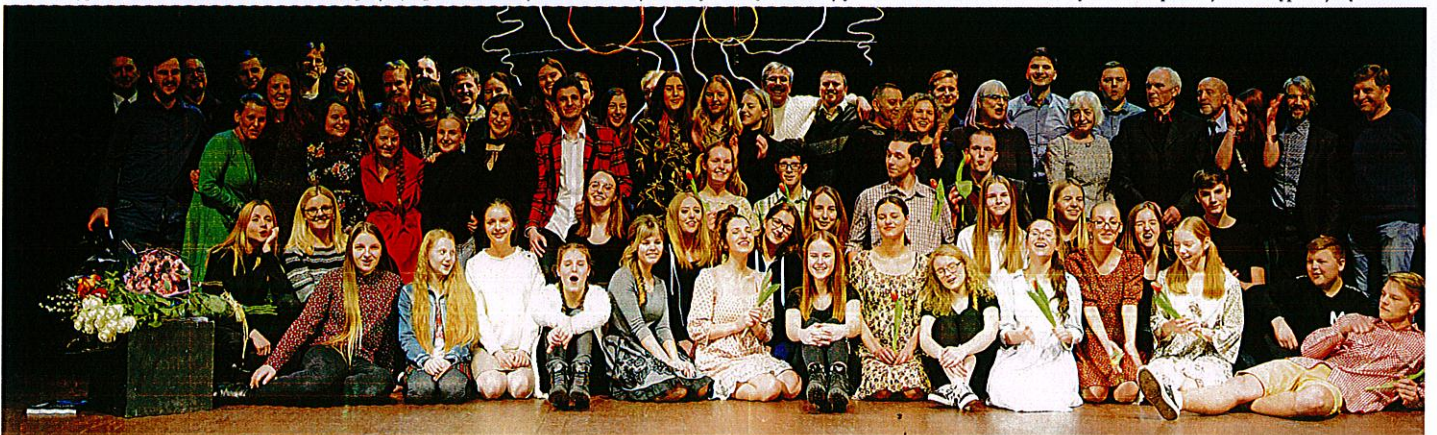
jam, ir dažom, ir siuвам... Darbus pasidalinam, kiekvienas yra atsakingas už kurią nors dalį – paskui visi kartu sukuriame šventę“, – sakė A. Antulienė. Antrajame Kultūros centro aukšte jubiliejinį savaitgalį veikė interaktyvi rūbų, daiktų, dekoracijų

Interaktyvioje parodoje eksponuoti įvairių „Atžalyno“ spektaklių rekvizitai daugelį maloniai nustebe, juk kiekvienas daiktas mena turtingą teatro istoriją.

iš įvairių spektaklių paroda, kuriuos buvo galima liesti, matuoti ir su jais įsiamžinti. Išvysti savo sceninius kostiumus ar kitus istoriją turinčius daiktus susirinkusiems buvo itin smagu. Toje pačioje erdvėje buvo iškabinta net 100 iliustruotų „Atža-

lyno“ nutikimų, kuriuos prisiminė ir surašė tiek dabartiniai, tiek buvę teatro nariai. Kaip atskleidė A. Antulienė, įvykęs jubiliejus ir gautas grįžtamasis ryšys praturtina, įkvepia dirbti toliau. Ne vienas buvęs atžalynietis, džiaugėsi teatro vadovė, savaitgalį minėjo, kad eidamas į „Atžalyną“ tapo geresnis. „Teatre vaikai turi galimybę įlįsti į kito kailį. Repetuo-dami paliečiame labai daug socialinių temų. Nėra blogiečių ir geriečių vaidmenų – mokomės suprasti, kas privertė pasielgti neteisingai, stengiamės įlįsti į „kito batus“. Anali-zuojame pjesę, vaidmenį, o per tai vaikai gauna daug gyvenimiškų pamokų. Esame detektyvai: turime atskleisti, kaip nutiko įvykis, kokie buvo santykiai, kodėl išsprūdo bū-tent šie žodžiai“, – pasakojo A. Antulienė.

Į 40-tąjį „Atžalyno“ jubiliejų susirinko gausus būrys esamų ir buvusių teatro narių. „Jeigu esi tikras atžalynietis, tampi prie šio teatro „pririštas“ – norėsi susitikti“, – sakė jo vyriausioji režisierė Aukšė Antulienė.